

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ Ing. P. S.**, bývajúceho vo Z., **2/ Ing. H. S.**, bývajúcej vo Z., proti odporkyni **K. Š.**, bývajúcej v B., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. V. M., advokátom vo Z., **o 11 617,87 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20 C 51/2009, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 2010, sp. zn. 17 Co 114/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolací súd dovolanie odporkyne **o d m i e t a .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania 65,45 € do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 25. marca 2010 č. k. 20 C 51/2009-127 zamietol návrh navrhovateľov 1/, 2/ na zaplatenie 11 617,87 € s príslušenstvom, keď mal za to, že odporkyňou vznesená námietka premlčania je dôvodná. Navrhovateľov 1/, 2/ zaviazal na povinnosť zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 2 804,61 € do troch dní. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie navrhovateľov 1/, 2/ do výroku o trovách konania, uznesením z 30. júna 2010, sp. zn. 17 Co 114/2010, rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľov 1/, 2/ zaplatiť odporkyni trovy konania zmenil tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľom 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Mal za to, že prvostupňový súd mal o náhrade trov konania rozhodnúť

podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a to vzhľadom na predmet konania, keď bolo potrebné vziať do úvahy tú skutočnosť, že prvostupňový súd nezamietol návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia preto, že by navrhovateľom 1/, 2/ takýto nárok nevznikol, ale len pre vznesenú námietku premlčania, a bolo potrebné prihliadnuť aj na osobné a sociálne pomery účastníkov.

Proti uzneseniu krajského súdu podala odporkyňa dovolanie, ktorá ho žiadala zrušiť a vrátiť vec tomuto súdu na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť a o trovách konania rozhodnúť tak, ako súd prvého stupňa. Namietala nesprávny právny záver odvolacieho súdu, skutočnosť, že sa navrhovatelia domáhali v konaní uspokojenia zjavne premlčaných nárokov, nemôže byť podľa dovolateľky dôvodom na to, aby súd postupoval pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p.

Navrhovatelia 1/, 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu ho žiadali ako neprípustné odmietnuť, keď mali za to, že je i nedôvodné a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie

po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a **o trovách konania**, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanvej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a ani dovolateľkou namietaná.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporkyne nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným navrhovateľom 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu trov dovolacieho konania za úkon právnej služby advokáta, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu odporkyne z 27. augusta 2010, keď navrhovatelia 1/, 2/ predložil doklad o úhrade

tejto právnej služby vo výške 65,45 €, ktorú sumu zaviazal zaplatiť odporkyňu navrhovateľom 1/, 2/ do troch dní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová